

god tid til behandlingen herinde og alt, hvad der næsten kan findes deri.

Så derfor er min pointe egentlig: Hvis fru Pia Christmas-Møller – og der er åbenbart flere eksempler på det – benytter ordet dårlig lov-kvalitet til at dække over noget, hun er uenig i, eller noget hun ikke vil, så devalueres hele det seriøse arbejde, vi har lavet med lovkvalitet. Så devalueres det, for man skal ikke kunne komme og dække sig ind under dårlig lovkvalitet, bare fordi man er uenig. Det er helt regulært at være uenig i denne her sag. Der må være en eller anden grad af desperation i det her.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg kan naturligvis kun bekræfte, at SF har arbejdet ihærdigt for et lille storamt med udgangspunkt i nærhed, sammenhæng og direkte demokrati i god overensstemmelse med de anbefalinger, som opgavekommissionen er kommet med.

Jeg må så her sige, at vi desværre har måttet konstatere, at der var så stor uenighed hos Socialdemokraterne, og at Venstre ikke kendte deres besøgelsestid, så den mulighed, der var for at lave det lille storamt, blev tabt på gulvet. Det beklager vi dybt.

Jeg kan så bare her i dag konstatere, at De Konservative og fru Pia Christmas-Møller er langt mere optaget af en luftig Ørestad, og hvad svenskerne foretager sig, end at løse de påtrængende opgaver, der er på sygehusområdet. For de ligger jo stadig væk helt uløst. Man har jo ikke med denne her borgmesterklub fået sammenhæng i opgaveløsningen, og det ansvar bærer De Konservative hermed.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror lige, vi tager fru Elisabeth Arnold med, fordi så er der ikke flere, der har meldt sig, og så kan vi måske komme videre i ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Vi vender for et kort øjeblik lidt tilbage til pusherdommen. Fru Pia Christmas-Møller sagde med en næsten vrængende tone: De her internationale konventioner, menneskerettigheder og sådan noget, om det virkelig skulle være så vigtigt. Er det en menneskeret at rejse til et andet land, bryde dets love og bringe andres liv i fare?

Nej, fru Pia Christmas-Møller, det er det selvfølgelig ikke. Det er en forbrydelse, ikke at rejse til et andet land, men det er en forbrydelse at bryde landets love og bringe andres liv i fare. Derfor er de pågældende personer også dømt efter dansk lov. De skal i fængsel. De er dømt.

Men det er en menneskeret at få en fair rettergang. Det er en menneskeret at blive stillet for en dommer og få en forsvarer, som kan belyse ens sag for domstolen, sådan at domstolen kan træffe en ordentlig afgørelse. Det er det, der er sket i det her tilfælde. Menneskerettighederne skal overholdes, også selv om man synes, det er nogle udlændinge, som ikke har så meget ret som andre.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Ja, naturligvis skal alle have en fair rettergang med forsvar og uafhængig domsafsigelse, sådan er det.

Men det er jo også sket i denne her sag. Ved landsretten førte det til udvisning, ved Højesteret førte det ikke til udvisning. Sådan er det. Og det sker da flere gange om året. Det er der ikke noget problem i. Men hvis vi så har et flertal i Folketinget, som synes, at den retstilstand, som Højesteret derved får fastslået, ikke er den retstilstand, man ønsker, så har vi en politisk opgave, som kræver ny lovgivning.

Jeg vil gerne til hr. Jan Petersen sige, at lovkvalitet ikke alene – ikke alene – består i, hvor lang tid man har brugt på en given lov. Det nytter jo ikke noget, man har brugt flere år på en lov, hvis ingen forstår, hvad den står i den lov. For mig er det altså en selvstændig opgave at sikre, at de love, vi laver herinde, forstås af de mennesker, som de berører. Det må i hvert fald være målsætningen for alle. Og spørgsmålet om registrering af os som borgere og individer berører mennesker så dybt, at det bør være en lov, som man umiddelbart kan gå til, og hvor man umiddelbart kan få øje på, hvad der er ret, og hvad der er pligt.

Til hr. Jørgen Estrup: De tal er som at sammenligne æbler med bananer. Vi har fået lidt over halvdelen i indrømmelse fra regeringen, og det er vi tilfredse med.

Og til fru Anni Svanholt, som nu giver Det Konservative Folkeparti ansvaret for, at regeringen foreslog, at de i forbindelse med de kommende forhandlinger med Amtsrådsforeningen skal tage sygehusspørgsmålet op, og at man dér skal sikre en landsdækkende speciale-